

Schischa Etelka

Édesanyám, Schischa Etelka körülbelül tizenkét éves korában Wiener Neustadtban (Bécsújhely), ahol született, és ahol a gyermekkorát töltötte. Édesapja 1910-ben meghalt, akkor édesanyja három kiskorú gyermekével visszaköltözött Magyarországra. Egy ideig Szombathelyen éltek, ahol nagymama Natália nevű testvére lakott a családjával, majd Zalaegerszegre költöztek, ahol Berta húga élt.

Anyám 1897-ben született. Négy polgárit járt. Már többre nem tellett sehogy se. De talán nem is volt különösebb ambíciója. Arról, hogy buta kislány lett volna, szó nem volt. De nem volt olyan

tudományszomjas, mint a húga. Viszont nagyon muzikális volt. Zongorázni akkor minden kislányt megtanítottak, de neki nagyon szép hangja is volt. Imádta a klasszikus dalirodalmat, és tudta magát kísérni Schubert-, Schumann-dalok és még ki tudja, milyen dalok előadásánál. Sikere volt vele, és akik emlékeztek rá, azok mindig emlegették. Olyan szép szoprán hangja volt, hogy valaki beajánlotta egy budapesti énektanárnőhöz, hátha lesz belőle előadóművész. Ezért ekkor Pestre költözött, és valami távoli rokonoknál lakott. Ez még persze a házasságkötése előtt történt.

Az énektanulás azonban igen-igen rosszul sült el, aminek nem ő volt az oka, hanem -- amit nemegyszer említett -- az a hölgy, aki korábban neves operaénekesnő volt Budapesten, s aki miután abbahagyta a színpadi szereplést, tanítással foglalkozott. Valahogy nem volt igazán jó énekpedagógus -- és az anyunak elment a hangja. Ilyen van, sajnós